

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula XLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](#)

I. si irruptione. §. ad officium. nu. 6. ff. finium regundo. & alij Doct^o
 relati per Ias. in l. si testamentum. nu. 3. C. de testament. & per Hip-
 pol. in sing. vj. Ex quo Cinus in d.l. rescripta dicit, qd si Princeps
 sine cause cogitatione mandat alicui vt aliquem suspendat, potest il-
 le sine peccato ex equi, quia præsumitur, pro Principe qd iuste pro-
 cedat: facit tex. in l. si vendicari. C. de poenit. 8. in c. cū apud Thes-
 falonicam. xj. q. iii. & istud dictum Cini dicit esse notandum Abb:
 in c. cum olim. nu. 23. de re iudic. Secunda ratio est, quia quando
 Princeps facit actum sine citatione partis simpliciter, debet vale-
 re & tenere omnino. Ratio rationis est, quia si Princeps facit actum,
 qui non posset valere nisi fiat de plenitudine potestatis, semper intel-
 ligitur fieri de plenitudine potestatis, vt actus magis valeat quā pe-
 testatis. Ita notab. reperio consuluiss^e Pau. de Cast. in cōsil. cclxxxiiiij.
 nu. 2. volum. j. & in l. ex imperf^ec^to. C. de testamen. quem sequi-
 tur Alexand. in l. quanquam. nu. j. C. de testamen. mili. Felin. in c. j.
 nu. 27. de constit. & in c. cum inter. nu. 7. de excep. & in c. in cau-
 sis. nu. 2. in fin. de re ind. Hippo. in l. de unoquoque. num. 20. ff. de re
 iudi. & in sing. lxxxiiiij.

Et hanc limitationem secundo extendo, vt habeat locum etiam
 in recusatione: nam licet recusatio iudicis sit de iure naturali. c. quia
 suspecti. iij. q. ix. Princeps tamen de plenitudine potestatis potest
 tollere recusationem. Hoc fuit notab. verbum Inn. in c. transmissio.
 de fo. compet. quem sequitur Specula. in titul. de recusation. in §. j.
 Lapus in c. iude^x ab Apostolica. de offi. deleg. lib. vj. Bald. in l. fi.
 C. de senten. & interloq. omn. Ang. & Imo. in l. j. in §. interdum. ff.
 a quibus appell. non licet. Hippo. in sing. ccxcij.

REGULA XLIV.

APPELLARE a sententia lata super possessorio non permit-
 titur. l. j. C. si de mome. posse. fue. appella. & c. vlti. §. de possessio-
 ne. ij. q. vi. Quę regu. habet locum in omni possessorio, siue adipi-
 scende, siue retinehde, siue recuperadæ, scdm Bart. ibi notatur in l.
 quisquis. C. quorum appella. non recipi. plene per eundem Bartol.
 in l. ij. nu. 3. ff. de appella. recipi. text. in c. ex conquestione. & ibi
 Bald. de restitu. spolia. & in c. super eo. el. ij. eod. tit. gl. in. cum ad se-
 dem. in verbo interdictum. iu. versicu. & nota per hanc Decreta-
 lem. eodem tit. Et hęc est vera regula & communis opinio secun-
 dum Augustin. Bero. in q. lij. nu. 8. & ex adductis per Tiraquell. in
 tracta. de morte. in vj. par. declaratio. vj. nu. 5. Catell. Cotta in me-
 morialibus iur. in verb. appellari. el. j. Sebastia. Vant. in tract. de
 nullitate sentent. rubri. iij. quis possit dicere de nullitate nūme. 34.
 Ioann. Constant. in gloss. ad constitutiones Regis Galliae. arti-
 cul. lxiij. licet contra eam tenet Ioannes Corasius in Paraphras.

D 2 ad text.

D. Petri Duen.

ad text. in l. naturaliter in §. nihil commune. nu. 8. ff. de acquirendi possessione. Hanc regulam cum quinque limitationibus posuit Socin. in regu. xviiij. & cum tribus aliis limitationibus ponit Bernat. de Luco in regu. xxxvij. & ibi refert Antonium Nicellum in concordantia vj. nu. 26. vbi limita hanc regulam uno & viginti modis.

1. Primo limita vitra eos, nisi sententia feratur per verba negativa, in casu. l. fina. C. de edict. diui Adriani tollen. nam licet a sententia lata in casu illius. l. in iudicio possessorio adipiscendre, (vt est gloss. ibi in verbō missus est post principium) non possit appellari per l. quisquis C. quo. appellat. non recip. tñ. vt supra dix i. quando sententia lata est per verba negativa in isto possessorio, vt quia iudex prouuntiauit actionem non esse mittendum in possessionem: ab hac sententia bene poterit appellari. Istud fuit notabile verbum Ange. vbi dicit se ita multoties practicasse, in d. l. quisquis. num. 3. quod dictum tanquam notabile & stupendum, vbi etiam dicit se ita practicasse, refert & sequitur Iacob. de sancto Geor. in d. l. fin. nu. 56. & illud et tanquam notabile, & menti tenendum refert Andre. Tiraquel. in tracta. de morte. in vj. par. declar. vj. nu. 7.

2. Secundo limita, in sententia sequestri faciendi: quia licet sit super possessione, potest tamen ab ea appellari. Ita notabiliter concludit Angel. in consil. cvij. nu. 3.

3. Tertio limita, in sententia definitiva, secus in interloquitoria: quia ab omni interloquitoria, lata in possessorio ante sententiam, potest appellari. Secundū Ange. in consil. xlvj. nu. 4. & in consil. cxxxviiij. Riminal. in l. j. nu. 2. C. de bono. posses. secun. tabu.

4. Quarto fallit, quando possessoriū tractaretur per viam contraria, & non per momentaneum iudicium: quia tunc potest appellari. Ita notab. concludit Bald. in consil. ccx. nu. 5. in §. vol.

5. Quinto fallit, quando iniuste & sine causa auferatur alicui possessio; quia tunc potest appellari. Ita concludit Abb. in consil. 55. in princ. in ij. volu. ¶ In iudic. part. 6. & appell. n. 30. et codd. et 149

REGULA XLV.

APPPELLARI ab omnibus iudicibus, tam ordinariis, quam delegatis, regulariter potest. Hanc reg. probat text. in c. omnes. et in c. an Romanam. ij. q. 6. ita tenet Spec. in tit. de appell. in §. viden dū in princ. Non. n. iudici iniuriam facit is qui ab eius sententia appellat. l. et in maioribus. C. de appellat. cum enim appellatio sit quedam defensio. que datur oppressis contra iniuriam iudicis. l. j. ff. de appell. & in d. c. ad Romanam, & sic debet regulariter omnibus censi permitta. & quod sit defensio probat text. in c. cum speciali. in §. porro, de appell. Circa quam regulam vide Socin. in consil.

195.